

[Ebba Strange]

som man kan klage til, hvis skolerådet gør noget, der er imod styrelsesvedtægterne. Men jeg går ind for – og jeg mener, det er vigtigt – at vi giver mere selvstyre. Jeg tror, vores institutioner også på disse områder kan bære det – med den begrænsning, der ligger i, at bevillingerne kommer herfra, og at rammerne kommer herfra.

Med hensyn til overførelsen af uddannelsesinstitutioner fra andre ressortministerier til undervisningsministeriet så sagde undervisningsministeren ikke så meget om det. Jeg vil nok stille nogle spørgsmål om i udvalget, hvad der egentlig er begrundelsen for, at vi stadig væk har uddannelser liggende i indenrigsministeriet og i kulturministeriet – for nu at nævne to, og som jeg umiddelbart kommer i tanke om, og som vedrører dette forslag. Jeg mener stadig væk, at det er undervisningsministeriet, der har mest forstand på undervisning og uddannelse og derfor burde være den øverste administrative myndighed.

Hr. Jimmy Stahr startede – og så var der andre, der fulgte op – med at sige, at SF bryder sig nok ikke så meget om den nære tilknytning mellem uddannelse og erhverv. Det har været en af de ting, vi har diskuteret meget i forbindelse med dette forslag, hvor megen indflydelse vi skal give erhvervene. Jeg skal indrømme, at de ikke har fået så forfærdelig megen indflydelse. Der er en bemærkning om, at de skal kunne få repræsentanter i skolerådet. Når vi ikke er så meget for det, så er det, fordi vi ofte, mener vi, har erfaring for, at erhvervene godt kan være med til at holde fagene på et traditionelt niveau.

Selvfølgelig skal vores unge mennesker, især på disse niveauer, uddannes til bestemte erhverv, de skal uddannes til børnehavepædagoger, til teknikumingeniører, til sygeplejersker, og hvad de ellers skal uddannes til. Det er klart, at de skal kende meget til det erhverv, de kommer ud i, og heldigvis er det jo sådan, at det netop for disse uddannelser er karakteristisk, at en meget stor del af deres uddannelse er en praktisk uddannelse. Det er vi meget tilfredse med, og derfor har vi i hvert fald givet praktiklærerne en helt umiddelbar indflydelse gennem deltagelse i skolerådet. Vi vil heller ikke afvise, at erhvervene kan have indflydelse, men den dominerende indflydelse, som erhvervene i nogle – det gælder nok mest de tekniske – uddannel-

ser har, ønsker vi svækket, det er helt rigtigt. Det er rigtigt set, og det er rigtigt læst.

Der er nogle, der mener, at vi her overfører princippet fra styrelsesloven for de højere uddannelser til de kortere, videregående uddannelser. Det er da klart, at vi har kigget på styrelsesloven for de videregående uddannelser, da vi udformede forslaget, men vi synes, vi har taget meget hensyn til ønsket om at gøre ordningen meget mere forenklet, end styrelsesloven er for de videregående uddannelser, fordi vi er klar over, at det, vi har at gøre med her, er mindre institutioner. Det, vi har ønsket, det, der har været vores formål, er at udvikle demokratiet i ledelsen og styringen af de institutioner, som det her handler om.

Hr. Steen Folke spurgte i forbindelse med TAPernes indflydelse, hvorfor vi ikke har givet det teknisk-administrative personale stemmeret i faglige og pædagogiske spørgsmål. Det vil jeg meget gerne diskutere videre. Det har vi, der har været med til at lave dette forslag, diskuteret meget. Jeg kan sige, at jeg kom i mindretal, så jeg er egentlig meget enig med hr. Steen Folke; jeg synes egentlig, at de burde have stemmeret. Men der er selvfølgelig en masse gode begrundelser for, at de ikke har det, det kan jeg godt se. Her er vi i hvert fald til at tale med, hvis vi kommer så langt med dette forslag.

Hr. Steen Folke var også inde på, at man overhovedet skulle undgå en rektor og simpelt hen have en bestyrelse for sådan en institution, altså for skolerådet. Det vil jeg heller ikke afvise. Når vi har holdt fast på rektorbegrebet, så er det, fordi det kender vi, det ved vi hvad er, det er indarbejdet. Med den valgprocedure, vi lægger til rette, er der ingen grund til at tro, at denne rektor skulle kunne få så meget magt som en rektor, der er udpeget af dronningen og sidder på livstid. Vi er ikke så bange for, at han eller hun kan få mere magt, end rimeligt er.

Hr. Chr. Christensen var inde på, at man kunne risikere, at det blev eleverne og TAPerne, der kom til at vælge rektor. Det er klart, at det er rigtigt. Der er dog ikke nogen grund til på forhånd at tro, at netop eleverne og TAPerne vil gå sammen om at vælge en rektor, men selvfølgelig kan det ske, det er helt oplagt. Det ved vi godt, og det synes vi er i orden, for vi synes, det er lige så vigtigt, at eleverne og TAPerne får indflydelse på,